

VII.TÜRKİYE ECZACILIK KONGRESİ

Hazırlayan: Ecz.Bengi Asal

VII.Türkiye Eczacılık Kongresi, eczacılık mesleğini ve toplumun eczacılık mesleğinden beklentilerini köklü biçimde sorgulamak ve bu sorgulama ışığında mesleğimizi yeniden yapılandırabilmek amacıyla altı yıl aradan sonra Türk Eczacıları Birliği, Tüm Eczacı Kooperatifleri Birliği ve İstanbul Eczacı Odası'nın ortak organizasyonu ile 19-21 Haziran 2003 tarihlerinde İstanbul'da Grand Cevahir Otel'de toplandı.

Üç gün süren VII. Türkiye Eczacılık Kongresi'ne 1000 kişinin üzerinde katılım oldu. Ülkenin dört bir yanından gelen eczacılar, Kongre aracılığıyla örgütlü yapıları ile mesleklerinin yanı sıra toplumsal yaşamın her alanında var olduklarını kanıtladılar.



İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi için özel olarak yaptırılan Kuva-yi Milliye Tablosu

Kongre'de eczacılar ve eczacı örgütleri arasındaki dayanışma öne çıkarak 15-16 Ocak eczacı eylemliliğinin rastlantısal olmadığı, güçlü bir örgütsel yapının üzerinde yükseldiği ispatlandı.

Tüm eczacılık kesiminin bir araya geldiği Kongre'de geçmişin ve bugünün değerlendirilmesinin yanı sıra geleceğe ilişkin beklentiler de tespit edildi.

Kongrenin ilk günü sabahı İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nin Türk Eczacıları Birliği'nin katkısıyla onarılan bölümlerinin açılışı yapıldı. Daha sonra Grand Cevahir Otel'de VII.Türkiye Eczacılık Kongresi'nin açılışı yapıldı.

Kongre Yürütme Kurulu Başkanı Dr.Ecz.Süheyla Baykara, TEB Genel Başkanı Ecz.Mehmet Domaç ve TEKB Başkanı Ecz.Sait Yücel tarafından yapılan Kongre açılış konuşmalarının ardından "Eczacılık Eğitimi" konulu oturum ile kongre başladı.

Kongre'de, yaşadığımız süreçte eczacı kooperatiflerinin ekonomik boyutunun yanında sosyal, mesleki ve demokratik boyutu da olduğu vurgulanarak, tüm yönleriyle eczacı kooperatiflerinin eczacıların sadece bugünleri için değil, geleceklerinin sağlıklı yapılanması için de vazgeçilmezliği konusunda bir kez daha görüş birliğine varıldı.

Eczacılık mesleğinin, koruyucu halk sağlığı hizmetlerinden başlayarak sağlık hizmetinin her aşamasında vazgeçilmez olduğunun altı, bilimsel ve toplumsal boyutları ile bir kez daha çizildi.

Kongrenin ana başlıkları olarak eczacılık eğitimi, biyoteknoloji, iyi eczacılık uygulamaları ve fitoterapi tartışıldı.

Dünyada eczacılık eğitiminde üzerinde uzlaşılan tek bir model olmadığı belirtilerek klinik eczacılık, iyi eczacılık uygulamaları, farmasötik bakım ve akılcı ilaç kullanımı gibi uygulamaların ön plana çıktığı ortaya kondu.



Eğitimin bilgi, beceri kazandırmaya ve problem çözmeye yönelik olarak yeniden yapılanması gerektiği, eğitim süresinin beş yıla çıkartılarak son yılın eczacılık pratiğine yönelik programlara ayrılması ve branşlaşmayı sağlayabilecek şekilde düzenlenmesi, meslek örgütü, üniversite ve Sağlık Bakanlığı işbirliği ile meslek içi sürekli eğitim programlarının zorunlu tutularak ivedilikle uygulanmaya başlanması öncelikli hedefler olarak belirlendi.

Dünyada yeni ihtiyaçların, ilaç odaklı eczacılık hizmeti yerine hasta odaklı hizmet olduğu belirtilerek, ülkemizde halkın sağlık eğitiminin yetersiz olduğu ve tedavinin başarılı olabilmesi için hasta uyuncunun önemi ve halkın sağlık eğitimi ile ilgili çalışmalar yapılması gerektiği de vurgulandı.

'Biyoteknoloji' başlığı altında farmasötik biyoteknolojinin tanımı, kapsamı, bu teknoloji ürünü ilaçlar, gen tedavisi, gen ilaçları, gen-taşıyıcı sistemleri, sorunları ve konunun geleceği, aşı ve aşı teknolojisindeki gelişmeler ele alındı. Biyoteknolojinin eczacılıktaki önemi vurgulandı ve bu konuda yapılan çalışmalar ile Avrupa'da farmasötik biyoteknoloji eğitimi konusu verilerle sunuldu.

'Fitoterapi' oturumunda; Bitkilerle Tedavinin insanlık tarihinin gelişimine paralel tarihsel gelişimi, modern tedavideki yeri ve Avrupa Birliği ülkelerinde, ABD'de ve Türkiye'deki uygulamaları ile Avrupa Birliği'ne giriş sürecinde ülkemizde güncellenen sorun ve sorumluluklar değerlendirildi.

Bitkisel ilaçların ve tıbbi çayların eczaneden eczacı danışmanlığında halka ulaşması, eczacıların ve eczanelerimizin bu konuda hazırlıklı olmaları için meslek içi eğitim programlarının geliştirilmesi, hekimlerin bilgilendirilmesine yönelik etkinlikler yapılması ve fitoterapinin zorunlu ders olması gerektiği benimsendi.

Ülkemizde rasyonel ilaç tedavisinin yerleşmesi sonucunda tedavinin etkinlik ve güvenliğinin artacağına ve sağlık harcamalarının düşeceğine değinildi.

Jenerik ilaçla ilgili Türkiye'deki sağlık göstergeleri göz önüne alınarak ülkemizin toplum sağlığındaki önemi vurgulandı ve jenerik ilacın teşvik edilmesi gerektiği noktasında buluştu. Ayrıca dünyadaki jenerik tanımına uygun olarak biyoeşdeğerlilik çalışmalarının tamamlanması gerekliliğinin de altı çizildi.

VII.Türkiye Eczacılık Kongresi kitap olarak basılacak olup, oturumlar ve bildiriler ile ilgili ayrıntılı bilgiye bu kitaptan ulaşılacaktır.



Kongre süresince

gerçekleştirilen bilimsel ve

sosyal etkinliklerde sağlık,

ilaç-eczacılık ve toplumsal

yaşama ilişkin oldukça

geniş irdelemeler yapıldı.

İnsanlığın yolunu

aydınlatan bilim ve onu

yaşama geçiren bilim insan-

larımızın çalışmaları ve

aktardıkları,

bilgi zenginliğimizi

önemli ölçüde artırarak

yeniden yapılanma

çalışmalarımızda

bizlere yol gösterdi.

